

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quinam vrbium primariarum, cum Constantinus rerum potiretur, episcopi
fuerint, et quòd orientis partes, Lybiam vsque, timidius propter Licinium
Christi Cap.II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

Quinam urbium primariarum, cum Constantinus rerum potiretur, episcopi fuerint, et quòd orientis partes, Lybiam vsque, timidius propter Licinium Christi nomē confessæ sunt: contra verò occidentales, Constantino freti, propalam Christi fidē profitebantur. CAP. II.

CRISPO & Constantino Cæsaribus Cofs. Romanæ ecclesiæ antistes fuit Siluester. Alexandrinæ autè Alexander: Macarius vero Hierosolomitanae. Episcopatū ecclesiæ vrbis Antiochiæ ad Orontē fluuiū sitæ, Romano iā mortuo, nemo adhuc obtinuerat, propterea q̄ persecutio, vt est verisimile, fuerat electioni episcopi impedimēto. Verū nō ita multò pōst episcopi Nicææ coacti, Eustathium propter cū vitæ, tū doctrinæ præstatiā admirati, dignū iudicarunt, qui sedē apostolicā capesseret: & ob eam causam, cū esset episcopus Berceæ vrbis finitimæ, illum inde Antiochiam transtulerunt. Per id temporis Christiani, qui versus orientem ad Libyes vsque, qui sunt confines Aegyptijs, habitabant, conuentus palam agere propterea non ausi sunt, quòd Licinius beneuolū suū erga illos animū mutauerat. At Græci Macedones, & Illyrici, qui versus occidentem, suarum rerum domicilia habebant, Constantini opera, qui illi imperij Romani parti præfuit, liberè & animo securo deum coluerunt.

Quòd propter crucis visionem, & Christi apparitionem, Constantinus ad Christi religionem venerat, interim tamen à nostris pietatem edoctus, vbi etiam de pœnitentia disseritur. CAP. III.

HVic imperatori Constantino quanquam multas alias res accidisse, quibus inductus, religionem Christianam colere cœpit, maximè tamen visionē diuinitus ei obiectam, eū ad eam rem impulisse accepimus. Nā cū animo institueret bellū cōtra Maxetiū gerere, secū, vt verisimile est, dubitare cœpit, quis euētus belli futurus esset, & quē sibi adiutorē ascifferet. Qui in tali cogitatiōe positus,

per vi-